

РЕШЕНИЕ

№ 7454

гр. София, 04.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **24** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 6 от Закона за социално подпомагане /ЗСП/.

Образувано е по жалба на И. О. Л., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 2209-РД01-0293/14.11.2023г. на директора на Дирекция „СП“ – Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0153/08.12.2023г. на директора на РДСП – София – град, с която на лицето е била отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2023/2024 г.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Твърди се, че от административния орган не е приложен чл. 10, ал. 11 от ППЗСП, като не е извършена преценка на обективната обстановка, съгласно тази разпоредба. Моли се заповедта да бъде отменена, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. В постъпила писмена молба същият моли оспорената заповед да бъде отменена.

Ответникът - Директорът на Дирекция „СП“ – Л. – в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.08.2023 г. И. О. Л., чрез Системата за сигурно електронно връчване, е депозирала Заявление - декларация в дирекция „Социално подпомагане“ - Л. за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия е регистрирано с вх. №ЗСП/Д-С-ЛЮ/1107 от 23.08.2023 г. В заявлението- декларация г-жа И. О. Л. е заявила, че е неомъжена, безработна, здрава и отглежда две деца, съответно на 4 и 9-годишна възраст.

Изпратено е запитване до Югозападен университет „Неофит Рилски“ – Благоевград, като е постъпило Писмо с изх. №01-00-58 от 19.09.2023 г., в което е посочено, че И. Л. е отчислена с право на защита в специалност „Педагогика и образователен мениджмънт“, образователно-квалификационна степен „бакалавър“, редовна форма на обучение.

Изготвен е социален доклад, в който е посочено, че И. Л. живее с двете си деца в общинско жилище, както и че доходът на семейството от предходните шест месеца е от месечна помощ, отпусната по реда на чл. 7 от Закона за семейни помощи за деца. От социалния доклад е видно, че И. О. Л. е безработна, но няма регистрация в Дирекция „Бюро по труда“. В социалния доклад е направено предложение целевата помощ за отопление да бъде отказана, тъй като жалбоподателят не отговаря на условията чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г., във връзка с разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП - лицето не е регистрирано в Дирекция „Бюро по труда“.

Със Заповед №ЗСП/Д-С- ЛЮ/1107 от 18.09.2023 г. на за директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., на И. О. Л. е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2023/2024 г.

Заповедта е оспорена по административен ред, като е отменена с Решение №22-РД06-0123/19.10.2023 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - София-град, като преписката е върната за ново произнасяне, тъй като е констатирано, че преди издаването на оспорената заповед не е извършена обективна преценка на обстановката, съгласно чл. 10, ал. 11 от ППЗСП, с което не е изпълнено изискването на чл. 35 от АПК преди издаването на административния акт да бъдат изяснени всички относими факти.

От изготвеният нов социален доклад е видно, че от извършеното ново проучване и от проведената допълнителна анкета с жалбоподателя не е установена промяна в обстоятелствата, при които е издадена първоначалната заповед. И. Л. е неомъжена, сама отглежда две деца, на 4 години и на 9 години. Малкото дете посещава втора група на ДГ „Първи юни“ за учебната 2022/2023 г., а голямото дете е ученик в 3-ти клас. По данни на И. Л., семейството ѝ се издържа с помощта на родителите ѝ и има доход от месечна помощ, отпусната по реда на чл. 7 от Закона за семейни помощи за деца, за две деца. През учебната 2021/2022 година г-жа Л. е завършила семестриално висшето си образование и към момента е със статут „отчислен с право на защита“. И. Л. многократно е информирана за необходимостта да се регистрира, като безработна в дирекция „Бюро по труда“, но по нейни данни тя не желае да се регистрира в дирекция „Бюро по труда“, тъй като от там няма да ѝ бъде предложена работа, по специалността. Също така Л. посочва причина, за липсата на регистрация като безработна в дирекция „Бюро по труда“, невзети семестриални изпити и държавен изпит. От приложен от Л. график за провеждане на държавни изпити и изпитна сесия за учебната 2022/2023 г. от катедра „Предучилищна и начална училищна педагогика“ при ЮЗУ „Неофит Рилски“ е видно, че теоретичният изпит и защитата на дипломната

работа, на Л., са проведени на 21.09.2023 г. В изготвения нов социален доклад е посочено, че не са налице установени обективни причини, поради които И. Л. да няма регистрация като безработно лице в дирекция „Бюро по труда“.

Със Заповед №2209-РД01-0293 от 14.11.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. на И. О. Л. е отказана целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2023/2024 г. по реда на Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика.

Заповедта е оспорена по административен ред, като е потвърдена с Решение № 22-РД06-0153/08.12.2023г. на директора на РДСП – София – град.

От ответника в производството са представени допълнителни доказателства /лист 104-106 от делото/. От страните в производството не са ангажирани други доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – директора на ДСП-Л., видно от Заповед № ЧР-СП-1 1998/30.05.2022 г. на директора на Агенция за социално подпомагане /лист 106 от делото/, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗСП. Същата отговаря на изискванията на чл. 13, ал. 3 от ЗСП и е мотивирана. От компетентен орган е издадено и решението, с което заповедта е потвърдена, съгласно чл. 13, ал. 5 от ЗСП.

С оглед изложеното, съдът приема, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорената заповед, както и на решението, с което същата е потвърдена.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Според чл. 12 от ЗСП, социалните помощи, включително целевите такива, се отпускат след преценка на доходите, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудовата заетост, възрастта на поискалото ги лице, както и на други констатирани обстоятелства. Условието и редът за предоставянето на целевите помощи за отопление се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика, като за отоплителен сезон 2023/2024 г. приложима е Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Съгласно чл. 2, ал. 1 от тази Наредба, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл.10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП, безработните лица следва да са регистрирани в дирекциите на „Бюро по труда“ най-малко 6 месеца преди подаване на заявление-декларацията за социална помощ и да не са отказвали предлаганата им работа или включване в обучение за ограмотяване, придобиване на професионална квалификация или ключови компетентности и/или повишаване на квалификацията по Закона за насърчаване на заетостта, както и по програми и проекти, финансирани със средства от европейски и други международни фондове.

Между страните не е спорно, че И. Л. е безработна, както и че не е регистрирана в „Бюрото по труда“. Това е изрично посочено и в подадената жалба.

Съгласно чл. 10, ал. 11 от ППЗСП, в случаите, когато безработен член на семейството няма или отказва регистрация в дирекция "Бюро по труда", месечна помощ се отпуска само след преценка на обективната обстановка, извършена от комисия от двама социални работници, като в социалния доклад се описват изчерпателно причините за неизпълнението на разпоредбата на ал. 1, т. 7.

В проведеното административно производство са извършени необходимите проверки, проведена е социална анкета с лицето и е изготвен социален доклад, като е установено, че лицето не е регистрирано в дирекция „Бюро по труда“. Спазено е изискването на цитираната разпоредба на чл. 10, ал. 11 от ППЗСП, като при повторното разглеждане на подаденото от жалбоподателя заявление е извършена индивидуална преценка на обективната обстановка от компетентните социални работници. Неоснователно е направеното възражение, че регистрацията в „Бюрото по труда“ би затруднила подготовката на жалбоподателката за явяването на невзети семестриални изпити и държавен изпит. Съдът приема, че не са били налице обективни пречки за регистрирането на лицето в „Бюрото по труда“. От представените по делото доказателства е видно, че е видно теоретичният изпит и защитата на дипломната работа, на г-жа Л., са проведени на 21.09.2023 г. Отделно от това самата жалбоподателка, независимо от липсата на пречки за регистрация, още в хода на административното производство е заявила, че не желае да бъде регистрирана в „Бюрото по труда“.

С оглед изложеното изводът на административния орган, че лицето не отговаря на условията на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ППЗСП, поради което на същото не може да бъде отпусната исканата помощ за отопление е правилен.

Съдът приема, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. О. Л., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 2209-РД01-0293/14.11.2023г. на директора на Дирекция „СП“ – Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0153/08.12.2023г. на директора на РДСП – София – град, с която на лицето е била отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2023/2024 г.

ОСЪЖДА И. О. Л., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати по сметката на Дирекция за социално подпомагане – Л., сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 6 от ЗСП.

СЪДИЯ:

